Balio Sruogos laiškas Vandai Daugirdaitei-Sruogienei, 1928-06-17, iš Būgių – į Kauną

Sekmadienis

Sekmadienis

Mielas Vanduk,

Šiandie buvau Viekšniuos, šiandie gavau tavo laišką, šiandie vėl važiuoju atgal – vežu… laišką su parašais [1].

Ir Kaziui [2] dar medžiagos „dėl bylos“.

Mes čia visi tariamės, kad Tau [3] nėra ko sėdėti Kaune. Važiuok greičiau.

Aš manau, geriausiai būtų, kad Petronė [4] nuvažiuotų Kaunan birž. 20 d., o tu 21 ar 22 galėtum jau važiuot į Būgius. Tik tu dar parašyk, kada siųsti Petronę!

Mes tavęs visi labai laukiam – be tavęs liūdna ir nuobodu. Vakar buvo pas mane darbo diena, dirbau 16 valandų ir rašiau [5] – ir padėjau gegnes į naują daržinę kelti.

O aš Tavęs, Vanduliuk, baisiai baisiai pasiilgau, laukiu tavęs, svajoju, myliu, bučiuoju, Vanduliuk tu mano!

Važiuok, važiuok greičiau.

Tavo Baliukas

Myliu tave labai labai –

Ir pasiilgau baisiai.

Kloniojas tau visi čia! [1r] // [1v] //

KOMENTARAI

[1] Prie laiško pridėtas jam chronologiškai nepriklausantis priedas – Balio Sruogos ranka užrašytas dukters Dalios Sruogaitės jam padiktuotas laiškas, spėtina, rašytas 1931 m., adresuotas Vandai Daugirdaitei-Sruogienei. Laiške atsiskleidžia Būgių kasdienybės realijos, Dalios Sruogaitės rūpesčiai ir savijauta vasarą, motinos ilgesys: „Miela, brangi Mama, // pas mus yra šuniukų, kačiukų, viščiukų ir ančiukų. Klausyk, vieną šuniuką išvežė, buvo du, paliko vienas. Klausyk, [?] paėmė du ančiuku, buvo šešiolika, paliko keturiolika. Vienas viščiukas serga. Kartą vieną Barbė padėjo šiltai ant plytos ir netyčia iškepė, ir turėjom išmest. Nežinom, kas užmynė viščiuką, kai pietus valgė darbininkai, viščiukui akis išlipė, o Manė po pokaičio atsikėlus verkė. Balys beveik kasdien važiuoja į Viekšnius su savo dviračiu ir leidžia motorą. Kai važiavo iš stoties, motoro nebeleido, buvo blogas kelias. Aš važiavau į Viekšnius Klimos palydėti iki pat Viekšnių, bet ne prie pat miestelio. Buvo lietus, aš ne[su]šlapau, buvau su savo pelerina ir skėčiu, mes su Petrone palydėjom prie to didžiojo kelio, su Antanu ir apsisukom. Gerai apsisukt, – lygus kelias, o kai važiavom – buvo purvas. Mama, aš Tavęs labai laukiu ir pasiilgau. Klausyk, ką tu dirbi kas dieną? Sakei, greitai atvažiuosi, o visai negreitai? // Labai gerai Būgiuose. Laukiau tavęs. Visiems gerai čia. Man už visus geriausia – galiu dirbt, ką noriu. // Bučiuoju, labai tavęs laukiu. // Dalė // Visas atvirutes, kurias atsiuntei, sudėjau į albumą“ (Balio Sruogos ir Dalios Sruogaitės laiškas Vandai Daugirdaitei-Sruogienei, [be datos], iš Būgių – į Kauną, in: *LLTI BR*, f. 53, b. 516, nr. 2, l. 1r).

[2] Kazimieras Sruoga (1899–1974), jauniausias Balio Sruogos brolis. Ekonomistas, spaudos darbuotojas. 1928 m. Berno universitete Šveicarijoje rašė mokslinį darbą, už kurį po metų gavo ekonomikos mokslų daktaro laipsnį. Vasarą ilsėjosi Lietuvoje. Neaišku, apie kokios „bylos“ medžiagą rašoma. Gali būti, kad kalbama apie 1928-05-06 Baibokuose pasirašytą testamentą, pagal kurį Baibokų savininku Pranciškus Sruoga numatė Aniolą Sruogą, o kitiems sūnums paskyrė po žemės sklypą.

[3] Vanda Daugirdaitė-Sruogienė (1899–1997), Lietuvos universiteto istorijos studentė.

[4] Petronėlė Savickaitė, 1924–1935 m. Sruogų namų šeimininkė.

[5] Balys Sruoga rašė monografiją apie dainininką Kiprą Petrauską: „Jei reikėtų, informacijoms: „Spindulio“ spaustuvė baigia spausdinti mano didesnį darbą (12 lankų) – monografiją apie Petrauską, kuri yra parašyta anaiptol ne blogiau, negu, pav., analoginiai rusų leidiniai apie Sobinovą ar Šaliapiną“ (Balio Sruogos laiškas Vincui Krėvei, po 1928-09-01, iš Būgių – į Kauną, in: *LLTI BR*, f. 51, b. 176, l. 1r). Knyga išleista po metų, žr. Balys Sruoga, *Kipras Petrauskas*, Kaunas: Tulpė, 1929.